Zejd b. Sabit Ensari, radijallahu 'anhu, jedan od onih koji su pisali Objavu, rekao je: "Ebu Bekr mi je poslao vijest o pogibiji učesnika u bici na Jemami. Kod njega je bio Omer, koji mu je došao i rekao: 'Ubijanje se rasplamsalo na dan Jemame, pa se bojim da hafizi ne izginu na drugim mjestima i da se tako ne izgubi dosta Kur'ana, osim ako ga sakupite. Ja smatram da bi bilo dobro da sakupiš Kur'an.' 'Kako da uradim nešto što nije uradio Allahov Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem?', reče Ebu Bekr, a on odgovori: 'To je, tako mi Allaha, dobro djelo!' 'Nije me prestao podsjećati na to sve dok mi Allah nije omilio da to uradim. Došao sam do spoznaje kakva je bila i Omerova.'" Zejd b. Sabit je govorio, a Omer je sjedio kod njega i nije pričao. "Ti si mlad i razuman", reče mu Ebu Bekr, "mi ti vjerujemo, ti si pisao Objavu Allahovom Poslaniku, sallallahu 'alejhi ve sellem. Traži Kur'an i sakupi ga!" "Tako mi Allaha", kaže Zejd b. Sabit, "da mi je stavljeno u dužnost da prenesem jedno brdo, bilo bi mi lakše od zapovijedi koju mi je izdao - da sakupim Kur'an. Upitao sam: 'Kako ćete raditi nešto što nije uradio Vjerovjesnik, sallallahu 'alejhi ve sellem?' 'Ovo je, tako mi Allaha, veliko dobro!', reče Ebu Bekr. Ja sam to pokušavao izbjeći sve dok Allah nije omilio i meni ono što je

omilio Ebu Bekru i Omeru. Krenuo sam u sakupljanje Kur'ana s parčadi kože i tkanine, s kostiju plećki, s palminog lišća i iz pamćenja ljudi. Tako sam kod ensarije Huzejme našao dva ajeta iz sure Et-Tevba koja nisam našao ni kod koga drugog: 'Došao vam je Poslanik, jedan od vas; teško mu je što ćete na muke udariti ... ', do kraja ovog i sljedećeg ajeta. Listovi na kojima je sakupljen Kur'an bili su kod Ebu Bekra dok mu Allah nije dao smrt, zatim kod Omera dok i njemu Allah nije dao smrt, a potom kod Hafse, kćerke Omerove.'" Hadis bilježi Buhari.

Zejd b. Sabit Ensari, radijallahu 'anhu, jedan od onih koji su pisali Objavu, rekao je: "Ebu Bekr mi je poslao vijest o pogibiji učesnika u bici na Jemami. Kod njega je bio Omer, koji mu je došao i rekao: 'Ubijanje se rasplamsalo na dan Jemame, pa se bojim da hafizi ne izginu na drugim mjestima i da se tako ne izgubi dosta Kur'ana, osim ako ga sakupite. Ja smatram da bi bilo dobro da sakupiš Kur'an.' 'Kako da uradim nešto što nije uradio Allahov Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem?', reče Ebu Bekr, a on odgovori: 'To je, tako mi Allaha, dobro djelo!' 'Nije me prestao podsjećati na to sve dok mi Allah nije omilio da to uradim. Došao sam do spoznaje kakva je bila i Omerova.'" Zejd b. Sabit je govorio, a Omer je sjedio kod njega i nije pričao. "Ti si mlad i razuman", reče mu Ebu Bekr, "mi ti vjerujemo, ti si pisao Objavu Allahovom Poslaniku, sallallahu 'alejhi ve sellem. Traži Kur'an i sakupi ga!" "Tako mi Allaha", kaže Zejd b. Sabit, "da mi je stavljeno u dužnost da prenesem jedno brdo, bilo bi mi lakše od zapovijedi koju mi je izdao - da sakupim Kur'an. Upitao sam: 'Kako ćete raditi nešto što nije uradio Vjerovjesnik, sallallahu 'alejhi ve sellem?' 'Ovo je, tako mi Allaha, veliko dobro!', reče Ebu Bekr. Ja sam to pokušavao izbjeći sve dok Allah nije omilio i meni ono što je omilio Ebu Bekru i Omeru. Krenuo sam u sakupljanje Kur'ana s parčadi kože i tkanine, s kostiju plećki, s palminog lišća i iz pamćenja ljudi. Tako sam kod ensarije Huzejme našao dva ajeta iz sure Et-Tevba koja nisam našao ni kod koga drugog: 'Došao vam je Poslanik, jedan od vas; teško mu je što ćete na muke udariti ... ', do kraja ovog i sljedećeg ajeta. Listovi na kojima je sakupljen Kur'an bili su kod Ebu Bekra dok mu Allah nije dao smrt, zatim kod Omera dok i njemu Allah nije dao smrt, a potom kod Hafse, kćerke Omerove.'"

[Vjerodostojan] [Hadis bilježi imam Buhari]

Zejd b. Sabit El-Ensari, radijallahu 'anhu, pripovijeda da je poslao po njega Ebu Bekr, za vrijeme svoje vladavine, nakon bitke ashaba i Musejleme Kezzaba u Jemami, jedanaeste godine po Hidžri. Taj Musejlema prizvao je vjerovjesništvo i mnoga arapska plemena su se odmetnula. Tada su ubijeni mnogi ashabi. Kada je otišao do njega, našao je tu i Omera b. Hattaba, radijallahu 'anhu. Ebu Bekr je tada rekao Zejdu: "Omer mi je došao i rekao: 'Ubijanje

se raširilo i mnogi ashabi su poginuli u ratu protiv Musejleme Kezzaba, a ja se bojim da se ne poveća broj poginulih vrsnih učača Kur'ana za vrijeme bitaka s nevjernicima, te da se na taj način zagubi veliki dio Kur'ana. Zato smatram da se Kur'an sakupi na jedno mjesto." Ebu Bekr veli: "Rekao sam Omeru: 'Kako da uradim nešto što nije radio Allahov Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem.' Omer mi je rekao: 'Skupiti Kur'an je bolje, tako mi Allaha, nego to ne učiniti.'" Ebu Bekr veli: "Omer mi nije to prestao predlagati sve dok Allah moja prsa nije učinio spremnim da to prihvatim." Zejd b. Sabit veli: "Ebu Bekr je to govorio, a Omer je kod njega sjedio i šutio." Zatim je Ebu Bekr rekao Zejdu: "O Zejde, ti si razuman mladić kojeg ne smatramo lašcem niti zaboravnim, pisao si Objavu u vrijeme Poslanika, sallallahu 'alejhi ve sellem. Zato, traži gdje ima zapisano nešto od Kur'ana i sve to skupi na jedno mjesto." Sav Kur'an bio je zapisan još za vrijeme Poslanika, sallallahu 'alejhi ve sellem, ali nije bio skupljen na jedno mjesto niti sa poredanim surama. Zejd reče: "Tako mi Allaha, da mi je Ebu Bekr naredio da prenesem brdo s mjesta na mjesto, bilo bi mi lakše nego da počnem skupljati Kur'an." Zatim je rekao Ebu Bekru i Omeru: "Kako radite nešto što nije radio Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem?" Ebu Bekr mu je rekao: "To je, Allaha mi, dobro." Zejd reče: "Ebu Bekr je nastavio da mi predlaže to sve dok Allah nije moja prsa učinio spremnim da to prihvate, jer je u tome opća korist." Tada je Zejd krenuo u sakupljanje Kur'ana s parčadi kože i tkanine, plećki, listova palmi i iz srca ljudi koji su ga bili zapamtili još za vrijeme Poslanika, sallallahu 'alejhi ve sellem, poput Ubejja b. Ka'aba, Muaza b. Džebela. Tako da je ono što je bilo zapisano na kostima i plećkama bilo samo potvrda. Tako je Zejd kod ensarije Huzejme b. Sabita našao dva ajeta iz sure Et-Tevba koja nije našao ni kod koga drugog: "Došao vam je Poslanik, jedan od vas; teško mu je što ćete na muke udariti..." – do kraja ovog i sljedećeg ajeta. Listovi na kojima je sakupljen Kur'an bili su kod Ebu Bekra dok mu Allah nije dao smrt, zatim kod Omera dok i njemu Allah nije dao smrt, a potom kod Hafse, kćerke Omerove. Rafidije kritikuju ovaj postupak Ebu Bekra, s obzirom da je uradio nešto što nije radio Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem. Međutim, njegov postupak nije za osudu, jer je to samo lijep odnos prema Allahu, Poslaniku i Knjizi. To je dozvolio i Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, kao što se navodi u hadisu kojeg bilježi Muslim od Ebu Seida: "Nemojte od mene ništa zapisivati, osim Kur'ana." Ebu Bekr je za cilj imao samo da skupi ono što je već bilo zapisano, tako da rafidijska osuda Ebu Bekra nema nikakvog smisla niti utemeljenja.

http://www.sunnah.global/hadeeth/bs/show/10574